

ملکپریت قاجحه در ورزشگاه شیک

خسته نباشید آقای فتاحی

عکس ها: تیم محمدی | ایران ورزشی

تیم ملی و سختگیری بی دلیل بارسانه‌ها

دوره کی‌روش در این حوزه بی تفاوت نباشد، ولی به جای متد حرفه‌ای و اصولی رویه سختگیرانه‌ای در پیش گرفته که تنها برای شرایط خاص و تورنمنت‌های حساس استفاده می‌شود.

با تصمیم فدراسیون، خبرنگاران برای حضور در تمرینات تیم ملی نیاز به یک کارت شناسایی مجزا دارند. آنها اجازه خواهند داشت تنها ۲۰ دقیقه از تمرینات تیم ملی را تماشا کنند و مصاحبه با سرمربی و بازیکنان تنها محدود به کنفرانس مطبوعاتی خواهد بود.

این برخورد سختگیرانه که تنها در تورنمنت‌ها و پیش از بازی‌های حساس کاربرد دارد، به برقراری رابطه سالم بین رسانه‌ها و تیم ملی کمک نمی‌کند. ارتباط حرفه‌ای و شفاف بین این دو بخش می‌تواند از به‌وجود آمدن شایعات و حاشیه‌ها جلوگیری کند، در حالی که فاصله انداختن بین خبرنگاران و تیم ملی نقاط تاریکی باقی می‌گذارد و به ابهامات دامن می‌زند.

ظاهرا فدراسیون نگران است که با باز گذاشتن دست مطبوعات کار از دست آنها خارج شود، در حالی که مدیریت رسانه‌ای توانا اجازه چنین کاری نخواهد داد و می‌تواند این ارتباط را کنترل کند. فدراسیون بارها در روزهای سخت از رسانه‌ها کمک خواسته و حالا هم باید به همان رسانه‌ها اعتماد کند، نه اینکه با سختگیری بی‌دلیل صورت مساله را پاک کند و مانع کار حرفه‌ای آنها شود.

آرمن ساروخانیان

Armen Saroukhanian

یکی از وجوه مهم کار مارک ویلموتس که تمریناتش با تیم ملی را از دیروز شروع کرد ارتباط با رسانه‌ها خواهد بود. این رسانه‌ها هستند که قرار است فعالیت‌های مربی بلژیکی در تیم ملی را پوشش دهند و تنها با ارتباط مناسب و دوسویه است که می‌توان تصویر دقیقی از عملکرد او ارائه داد، ولی با سختگیری‌هایی که فدراسیون فوتبال برای پوشش خبری تیم ملی در نظر گرفته، به سختی می‌توان تصور کرد که رسانه‌ها بتوانند ارتباط حرفه‌ای موثری با ویلموتس داشته باشند.

دوره حضور هشت ساله کی‌روش در تهران هرچند به ارتقای کیفیت تیم ملی کمک کرد و با نتایج خیلی خوبی همراه بود، ولی مربی پرتغالی به دلایل متعدد از رسانه‌ها فاصله داشت و این ارتباط هرگز شکل نگرفت.

کی‌روش در ورود به تهران گاردی علیه رسانه‌ها نداشت، ولی فدراسیون نتوانست ارتباط مناسبی بین سرمربی تیم ملی و رسانه‌ها تعریف کند و از طرف دیگر رفتار برخی از خبرنگاران هم حرفه‌ای نبود تا مربی پرتغالی ترجیح بدهد خودش را ایزوله کند. فدراسیون فوتبال در شروع کار ویلموتس تصمیم گرفته مثل

علی مغفانی

Ali Moghani

جدول رده‌بندی لیگ برتر ایران را که نگاه کنید، از بالا تا پایین، از پرسپولیس که قهرمان شده تا استقلال خوزستان سقوط کرده، تقریباً همگی در یک ویژگی مشترک هستند؛ هیچ باشگاهی نبوده که فصل پیش، به فکر تمدید قرارداد با بازیکنان تیم یا مربی موفق باشد و این چنین است که در بیشتر از نیمی از شانزده تیم لیگ، مشخص نیست که مربی فصل آینده چه کسی است! و بدتر اینکه حتی تیم‌های پرطرفداری مثل پرسپولیس و استقلال هم دچار این وضعیت هستند. در فوتبال حتماً اصطلاح «مفت بازی» را شنیده‌اید. در ابعاد مدیریتی، اغلب مدیران فوتبالی ایران «مفت باز» هستند، بی‌آنکه کوچکترین ناراحتی از عملکردشان داشته باشند.

در اکثریت باشگاه‌ها به هر چیزی فکر شده جز اینکه «چطور می‌شود با بازیکنان تأثیرگذار تیم تمدید قرارداد کرد؟» مدیریتی که به «فردا» فکر نمی‌کند و در تصمیم‌گیری مدیریتی‌اش به بدوی‌ترین شکل، فقط به «امروز» و این لحظه نگاه می‌کند، نتیجه‌اش می‌شود بازیکنی مثل روزه به چشمی یا سابقه بازی در جام جهانی، در سن ۲۵ سالگی و درست در روزهایی که اوج شکوفایی یک فوتبالیست است، بدون

«مفت بازی» کسب و کار ماست

از قواعد، قرارداد مربی خودشان را تعدیل کنند؛ درست مثل همان کاری که مدیران لیورپول قصد دارند با یورگن کلوپ انجام دهند.

کلوپ با لیورپول تا سال ۲۰۲۲ قرارداد دارد، یعنی تا سه سال دیگر

او مدیران باشگاهی با مهره ارزشمندش پیش از اینکه قراردادش تمام شود، دوباره تمدید قرارداد می‌کند تا در صورت انتقال احتمالی، سهمی از این بازار داشته باشد ولی این اصل مهم، به ندرت در فوتبال ایران اجرا می‌شود؛ انگار که کاری لوکس و تشریفاتی باشد، کمتر در اولویت‌های باشگاه قرار می‌گیرد و به این سادگی است که اغلب باشگاه‌های ایرانی، چه موفق و چه ناموفق، در پایان هر فصل، چند مهره تأثیرگذار خود را به رایگان به تیم‌های دیگر هدیه می‌دهند!

اگر استقلال در این سال‌ها بارها دچار وضعیتی مشابه با ماجرای روزه به چشمی شده، در پرسپولیس هم وضعیت بهتر از این نیست و برانکو، مربی که سه قهرمانی متوالی برای پرسپولیس کسب کرده و این تیم را برای نخستین بار به فینال لیگ قهرمانان آسیا برده، از همین امروز قراردادش تمام می‌شود و می‌تواند آزادانه هر تیم داخلی و خارجی دیگری را انتخاب کند.

البته در عرف فوتبالی، «فروش مربی» مثل فروش بازیکن مرسوم نیست ولی وقتی یک مربی در باشگاهی موفق می‌شود، تمام تلاش مدیران باشگاه بر این استوار می‌شود که پیش

فدراسیون ۵ ستاره فوتبال ایران به بدترین شکل ممکن فینال جام حذفی را برگزار کرد. بازی‌ای که با تأخیر چند ساعته به دلیل سوء مدیریت انجام شد. این فینال در فوتبال ایران تاریخی شد. پاریس خوش بگذرد آقای تاج

ستاره ششم تقدیم به تاج

خبر آخر

کمیتۀ اخلاق

فتاحی را محروم و

بهاروند و طالقانی

را احضار کرد

شما توانایی اداره یک نانوائی را هم ندارید

اینکه مدیر نان و پنیر بخورد، شب و روز نخوابد و ساعت‌ها بدود افتخار نیست، اتفاقاً نشان‌دهنده فقر مدیریت است.

پرسپولیس و داماش آخرین پرده از سریال ناکامی مدیریت در فوتبال ایران بود. مدیریت «هرگ من، هرگ تو»، مدیریت «ریش سفیدی بیرانوند»، مدیریت «زشتۀ مردم چی میگن» جواب نمی‌دهد. کسانی که کشور را به این نقطه رسانده‌اند «توانایی اداره یک نانوائی را ندارند» اما روی صندلی‌های بزرگ نشسته‌اند. ربط زیادی هم به بودجه و ورزشگاه شیک و امکانات ندارد.

کاش یک نفر به مارک ویلموتس بگوید این اتفاقات یک نسوع بازی بومی- محلی در ایران است. چیزی مثل رسم‌های برره جدی نگیرد و به رسم‌های ما احترام بگذارد!

به حدود ۳۰۰ هوادار دو آتشۀ این تیم که راه طولانی رشت- اهواز را طی کرده بودند راه ندادند. یعنی جای مشخصی برایشان تدارک دیده نشد. به همین سادگی!

چطور ممکن است اتفاقی به این اندازه قابل انتظار باز هم رخ بدهد؟ انتظار داشتند هواداران ورزشگاه نیابند؟ فکر کردند حالا ۳۰۰ هوادار داماشی خیلی مهم نیست؟ مدیریت فقط دویین کنار زمین و گفت‌وگو کردن با رسانه‌ها و «فحش خوردن» نیست. این امور اصلاً فضايلت هم نیست. سال‌هاست در دنیا مدیران واقعی نمی‌دوند، آنها از دور دویند!‌ها را مدیریت می‌کنند. این سیستم مدیریت در دولت محمود احمدی‌نژاد نشان داد که مفید نیست. حتی اگر با نیت خیر هم انجام شود باز خسارت‌زاست، هم برای مدیر و هم برای مردم.

است. آنچه شب گذشته در فینال جام‌حذفی دیدیم شرم‌آور بود. هیچ واژه جایگزین دیگری وجود ندارد. حتی «فاکلیتر شدیم» معمول هم جواب نمی‌دهد. همه می‌دانند پرسپولیس و استقلال هرکجا بروند هوادار دارند، آن هم در دیداری که جام می‌دهند و قهرمان معرفی می‌شود و بساطت کری خواندن همورا خیلی از هواداران که در طول سال ورزشگاه نمی‌روند در چنین بازی‌هایی هر جور شده بلیت می‌گیرند تا در جشن قهرمانی کنار تیم‌شان باشند. از مشهد تا کرمانشاه، از تهران تا اهواز محل برگزاری دیدار فینال جام‌حذفی عوضی شد تا اینکه قرعه به نام ورزشگاه شیک اهواز افتاد اما درست وقتی هزاران هوادار در ورزشگاه و میلیون‌ها نفر در خانه‌ها منتظر شروع بازی بودند، ناگهان اعلام شد که داماشی‌ها قصد ورود به زمین ندارند چون

احسان محمدی

Ehsan Mohammadi

علیرضا بیرانوند با گردن کج و میکروفنی در دست با مدیریت ملی «هن بعمر، تو بعمری» روبروی تماشاگران ایستاد و از هواداران پرسپولیس و ورزشگاه خواست کمی تنگتر بنشینند تا جا برای هواداران داماش باز شود و آنها داخل بیابند! چیزی مثل رو انداختن‌های ایرانی در ۱۳ به در که «فا میشه کمی زبلوتون رو جمع‌تر جعبید جای ما هم بشه؟»

این خلاصه‌ای از مدیریت در فوتبال ایران

را از دست بدهد.

در عین حال وقتی کاری از دست مسوولان برنی‌آمد ششایعه لغو بازی هم به گوش رسید اما بعد از ۴۵ دقیقه بازیکنان دو تیم که بدن‌های‌شان سرد شده بود تازه به زمین آمدند تا گرم کنند و به نظر می‌رسید احتمالاً بازی با یک ساعت تأخیر آغاز خواهد شد که باز هم این اتفاق نیفتاد.

این اتفاقات در حالی رخ داد که مانو فرارا دستیار اسپانیایی ویلموتس در ورزشگاه شاهد این اتفاقات عجیب بود و البته مرد بلژیکی همراه دستیارانش چشم به تلویزیون دوخته و احتمالاً نمی‌دانست ماجرا چیست. در ادامه غیر از ورود افراد متفرقه به زمین و ناپدید شدن خبرنگاران همچنان افرادی وارد ورزشگاه می‌شدند. در عین حال ساعت ۲۲:۱۵ دقیقه گفته شد ساعت ۲۲:۳۰ دقیقه بازی شروع می‌شود که این اتفاق نیفتاد.

برای جابه‌جایی هواداران پرسپولیس و اختصاص برخی جایگاه‌ها به هواداران داماش درگیری‌هایی بین یگان ویژه و هواداران پرسپولیس رخ داد. در عین حال کریم باقری با عصیان به سمت سعید فتاحی رفت و به شدت از او به خاطر اتفاقات رخ داده انتقاد کرد و بر سر او فریاد کشید.

تیتربیک- در اتفاقی نادر و کم سابقه بار دیگر برگزار کنندگان و مسوولان فوتبال کشور سوء مدیریت خود را به رخ کل ایران کشیدند تا جایی که بعد از ۹۰ دقیقه تأخیر خبر لغو بازی فینال جام حذفی رسید و بعد از دو ساعت دوباره گفتند بازی برگزار می‌شود

ماجرا از این قرار است که اتوبوس هواداران داماش که از رشت راهی اهواز شده بود کمی دیر به ورزشگاه فرود آه را رسید. زمانی که کل سکوها پر شده و حدود ده هزار تماشاگر هم به داخل ورزشگاه راه نیافته بودند. همین مساله باعث شد تا تیم داماش در اعتراض به راه ندادن هواداران‌شان به ورزشگاه از رختکن بیرون نیایند. در واقع مدیر و مالک این باشگاه اعلام کردند تا هواداران‌شان وارد ورزشگاه نشوند و ننشینند بازی نخواهند کرد اما با توجه به پر شدن سکوها جابجایی تماشاگران تقریباً غیر ممکن بود. وقتی کاری از دست مسوولان برنماید سیدجلال حسینی و علیرضا بیرانوند بودند که با گرفتن میکروفن در دست از هواداران پرسپولیس خواستند تا بخشی از سکوها را برای تماشاگران داماش خالی کنند. حتی بیرانوند به خبرنگاران اعلام کرد جایگاه‌شان را خالی کند اما طبیعی بود که کسی نخواهد جای خودش

هواداران داماش پشت در ماندند

تعداد زیادی از طرفداران

داماش که از رشت به اهواز

رفته بودند، قبل از شروع بازی

پشت در ورزشگاه ماندند تا

اینگونه اعتراض کنند.

زمین بودند که شدت عصیانیت هواداران بیشتر شد. پس از این اقدام از سوی دو تیم و خروج آنها از زمین و رفتن به سمت رختکن، برخی تماشاگران نیز حتی وارد زمین شدند. فشرده‌گی حضور تماشاگران در سکوها طوری بود که برخی تماشاگران حتی روی ستون‌های سقف ورزشگاه نشسته بودند.

ساعت ۲۲:۳۵ دقیقه عده زیادی از افراد متفرقه درون زمین بودند و نیمی از سکوها هم خالی شد اما همچنان تکلیف بازی نامشخص بود.

برگزاری مسابقه درون زمین چمن بودند اما سکوها تقریباً خالی شد ولی باز هم خبر لغو مسابقه را نشنیدیم.

خبر لغو بازی در خبرگزاری‌ها هم منتشر شد اما از ساعت ۲۳ به بعد کم کم تماشاگران به ورزشگاه برگشتند و سکوها را پر کردند. در همین لحظات خبر رسید بازی برگزار می‌شود تا همه اهالی فوتبال برای چندمین بار شوکه شوند.

ساعت ۲۳:۱۰ دقیقه تیم‌ها برای سومین بار وارد زمین شدند تا بدن‌های‌شان را گرم کنند و این مسابقه تاریخی شروع شود. سرانجام در کمال شگفتی این فینال تاریخی راس ساعت ۲۳:۲۰ در فضایی ملتهب و امنیتی برگزار شد

